

הגדה לליל שמיזרים

דיא

סדר לליל פסח

Haggadah for Pesach

Copyright © 2016 by Noah Mühlgay
First Edition (punchbound)
Second Edition (forthcoming)

All rights reserved. No part of the typography of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

Nachalateinu Press
Cambridge, MA 02138
Nachalateinu@iCloud.com

The typefaces Cardo and Kleist Fraktur are the property of their respective creators: David Perry and Dieter Steffmann.

The text of this Haggadah is the traditional text, which is in the free domain, without specific authors, except for Bau Dein Tempel Schiere, which is the traditional text according to Machon Moreshes Ashkenaz, Wer mag Eins Woll Kennen? translation attributed to Israel Meyer Japhet, and Ein Lämmchen attributed to Isaak Juda Offenbach.

The Nachalateinu Press logo is derived from the emblem of the Proops publishing family, from Amsterdam (fl. c. Eighteenth Century)

הקצרה

ג' מצות למטה

סדר לליל שמורים

קִדְּשׁ	וְרַחֵן
כֶּרֶפֶס	יֶחֱן
מַגִּיד	רַחֲצָה

מוציא מצה

מָרֹר	כּוֹרֵךְ
שְׁלַחן עֹרֵךְ	

צִפּוֹן	פָּרֵךְ
הֶלֶל	נִרְצָה

קדש

On Shabbat evening, begin here:

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צָבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שַׁבַּת מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

When Yom-Tov falls on a weeknight, begin here.

סְבִרֵי מֶרֶנָּן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתֵי:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן
וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
(שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן:
אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה זְמַן חֲרוּתָנוּ
(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:
כִּי בָנוּ בְּחֵרֶת וְאוֹתָנוּ
קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים:
(וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ
(בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הִנַּחֲלָתָנוּ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם וְהַזִּמְנִים:

When the Seder falls on Saturday night, the following is added.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל. בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים.
בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשָּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹשֶׁךְ:

רחצה

Those assembled wash their hands (without a berachah) for the next step, this is ideally done at the table, although there are varying practices.

כרפס

The Karpas is dipped twice in the salt water, before the following berachah is said. It is subsequently eaten.

Traditionally, curly-leafed parsley was used, although other greens such as flat-leafed parsley and celery are occasionally used. In some communities, only potatoes were available at this time of year and were consumed as karpas.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה:

יחץ

The officiant takes the middle matzah and breaks it into two pieces. The larger piece becomes the Afkoman, and is put away until צפון. the remaining piece is returned to the seder plate.

The second cup is now poured.

מגיד

The broken matzah is held by the officiant and the following declaration is recited.

הָא לַחֲמַא עֲנִיָּא דִּי אֲכָלוּ אַבְהָתָנָא בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם.
כָּל דְּכַפִּין יִיתִי וְיִיכֹל. כָּל דְּצָרִיד יִיתִי וְיִפְסַח.
הַשְׁתָּא הָכָא. לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל.
הַשְׁתָּא עַבְדִּי. לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוּרִין:

The matzah is put away and the seder plate is removed. The youngest child who is capable recites the following.

מה

נִשְׁתַּנֶּה הַלֵּילָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת?
שֶׁכָּל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֻמֵּץ וּמֵצָה. הַלֵּילָה הַזֶּה - כָּלוּ מֵצָה:
שֶׁכָּל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֹר יֵרֻקוֹת. - הַלֵּילָה הַזֶּה מְרוֹר:
שֶׁכָּל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מִטְבִּילִין אֶפִּילוֹ פֶּעַם אַחַת. - הַלֵּילָה
הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים:
שֶׁכָּל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין וּבֵין מְסֻבִּין. - הַלֵּילָה
הַזֶּה כָּלְנוּ מְסֻבִּין:

The seder plate is returned to the table. The matzot are uncovered for answer.

עֲבָדִים הָייְנוּ לְפָרַעַח בְּמִצְרַיִם.
וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה:
וְאֵלּוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם.
הָרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ מְשַׁעֲבָדִים הָייְנוּ לְפָרַעַח בְּמִצְרַיִם:
וְאֶפִּילוֹ כָּלְנוּ חֻכְמִים.
כָּלְנוּ גְבוּרִים.
כָּלְנוּ זְקֵנִים.
כָּלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה.
מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם:
וְכָל הַמְרָבָה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הָרִי זֶה מְשֻׁבַּח:

מַעֲשֵׂה בְרָבִי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי
עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בְּבִנְי בֶּרֶק. וְהָיוּ מְסַפְּרִים

ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו. הגיע זמן קריאת שמע של שחרית:

אמר רבי אלעזר בן עזריה:
חרי אני כבן שבעים שנה. ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא: שנאמר: למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי חייך - הנמים. כל ימי חייך - הלילות. וחכמים אומרים: ימי חייך - העולם הזה. כל ימי חייך - להביא לימות המשיח:

ברוך המקום. ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל.
ברוך הוא:

כנגד ארבעה בנים דברה תורה:
אחד חכם.
ואחד רשע.
ואחד תם.
ואחד שאינו יודע לשאול:

חכם מה הוא אומר?
מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם? ואף אתה אמר לוכה לכות הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן:

רשע מה הוא אומר?
מה העבודה הזאת לכם? לכם - ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר: ואף אתה הקהה את שניו ואמר לו: בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: לי - ולא לו. אילו היה שם. לא היה נגאל:

תם מה הוא אומר?
מה זאת? ואמרת אליו: בחזק יד הוציאנו יהודה ממצרים. מבית
עבדים:

ושאינו יודע לשאול -
את פתח לו. שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר. בעבור
זה עשה יהודה לי בצאתי ממצרים:

יכול מראש חדש תלמוד לומר ביום ההוא. אי ביום ההוא
יכול מבעוד יום. תלמוד לומר בעבור זה - בעבור זה לא
אמרת אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניך:

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו. ועכשיו קרבנו
המקום לעבדתו. שנאמר: ויאמר יהושע אל כל העם. כה אמר
יהוה אלהי ישראל: בעבר הנחר ישבו אבותיכם מעולם. תרח
אבי אברהם ואבי נחור. ויעבדו אלהים אחרים. ואקח את
אביכם את אברהם מעבר הנחר ואולך אותו בכל ארץ כנען.
וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק. ואתן ליצחק את יעקב
ואת עשו: ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אתו. ויעקב ובניו
ירדו מצרים:

ברוך שומר הבטחתו לישראל. ברוך הוא:
שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ.
לעשות כמה שנאמר לאברהם אבינו בבית בין הבתרים.
שנאמר:

ויאמר לאברהם. ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם.
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: וגם את הגוי אשר יעבדו
דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול:

The matzot are covered and the cup is raised.

וְהָיָא שְׁעֻמְדָּה לְאַבוּתֵינוּ וְלָנוּ:
שְׁלֹא אֶחָד בְּלִבָּד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתָנוּ.
אֶלֹא שְׁבָכַל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתָנוּ.
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילָנוּ מִיָּדָם:

The cup is replaced and the matzot are uncovered.

צֵא וּלְמַד מֶה בִּקְשׁ לְבֶן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לִיעֲקֹב אֲבִינוּ. שְׁפָרְעָה
לֹא גָזַר אֶלֹא עַל הַזְכָּרִים וְלְבֶן בִּקְשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל.
שְׁנֵאמַר:
אֲרָמִי אֲבִד אָבִי. וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה וַיִּגְרַשׁ שָׁם בְּמַתִּי מֵעַט. וַיְהִי שָׁם
לְגוֹי גָּדוֹל. עֲצוּם וָרֹב:

וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה – אָנוּס עַל פִּי הַדְּבוּר:

וַיִּגְרַשׁ שָׁם – מִלְּמַד שְׁלֹא יֵרֵד יַעֲקֹב אֲבִינוּ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם
אֶלֹא לְגוֹר שָׁם. שְׁנֵאמַר:
וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעֲה. לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ. כִּי אֵין מִרְעָה לְצֹאן אֲשֶׁר
לְעַבְדֶּיךָ. כִּי כָבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן. וַעֲתָה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ
בְּאֶרֶץ גִּשְׁן:

בְּמַתִּי מֵעַט – כְּמָה שְׁנֵאמַר:
בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִמָּה. וַעֲתָה שְׂמֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב:

וַיְהִי שָׁם לְגוֹי – מִלְּמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שָׁם:

גָּדוֹל. עֲצוּם – כְּמַה שֶׁנֶּאֱמַר:
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאֹד מְאֹד. וְתִמְלֹא
הָאָרֶץ אֹתָם:

וְרַב – כְּמַה שֶׁנֶּאֱמַר:
רַבָּה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ. וְתִרְבִּי וְתִגְדְּלִי וְתִבְאִי בְּעֵדֵי עֲדִיִּים.
שָׂדִים נִכְנוּ וּשְׁעָרָיִךְ צִמְחָה. וְאֵת עֵרֶם וְעֶרְיָה:

וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ. וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה:

וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים – כְּמַה שֶׁנֶּאֱמַר:
הָבָה נִתְחַכְמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה. וְהִנֵּה כִּי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֶף
גַּם הוּא עַל שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחֶם בָּנוּ. וְעַלָּה מִן הָאָרֶץ:

וַיַּעֲנוּנוּ – כְּמַה שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיִּשְׁיֻמוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם. וַיִּבֶן עָרֵי
מִסְכְּנוֹת לְפָרְעָה. אֵת פֶּתֶם וְאֵת רַעַמְסֵס:

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה – כְּמַה שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיַּעֲבֲדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפֶרֶךְ:

וַנַּעֲצֵק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ. וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קִלְנוּ. וַיִּרְא
אֶת עֲנִיָּנוּ וְאֵת עֲמָלָנוּ וְאֵת לַחֲצֵנוּ:

וַנַּעֲצֵק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ – כְּמַה שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיְהִי בֵּימֵי הָרָבִים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם. וַיֹּאנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעֻקוּ. וַתַּעַל שׁוֹעַתָּם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה:

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלָנוּ – כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם. וַיִּזְכּוּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת
אֲבֹרָתָם. אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב:

וַיֵּרָא אֶת עֲנִיָּנוּ – זֶה פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ. כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּדַּע אֱלֹהִים:
וְאֵת עֲמָלָנוּ – אֱלֹהֵי הַבָּנִים. כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר:
כָּל הַבֶּן הַיְלֹד הַיָּאֲרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבֵּת תַּחֲיוֹן:

וְאֵת לַחֲצֵנוּ – זֶה הַדַּחֲק. כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר:
וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחֲק אֲשֶׁר מִצְרִים לַחֲצִים אֹתָם:

וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה. וּבִמְרָא גָדֹל.
וּבְאֹתוֹת וּבִמִּפְתִּים:

וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם – לֹא עַל יְדֵי מְלָאָךְ. וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף.
וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ. אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ.
שֶׁנֶּאֱמַר:

וַעֲבַרְתִּי בָאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלִּילָה הַזֶּה. וְהִכִּיתִי כָּל בְּכוֹר בָּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה. וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים.
אֲנִי יְהוָה:

וַעֲבַרְתִּי בָאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלִּילָה הַזֶּה – אֲנִי וְלֹא מְלָאָךְ
וְהִכִּיתִי כָּל בְּכוֹר בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם – אֲנִי וְלֹא שָׂרָף
וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים – אֲנִי וְלֹא הַשְּׁלִיחַ.
אֲנִי יְהוָה – אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר:

בְּיַד חֲזָקָה – זֶה הַדָּבָר. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר:
הִנֵּה יַד יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשׂוּדָהּ. בְּחֻמָּיִם.
בְּגִמְלִים. בְּבִקְרָה וּבְצֹאן. דְּבַר כְּבֵד מְאֹד:

וּבְזֹרֵעַ נְטוּיָה – זֶה הַחֶרֶב. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר:
וַחֲרָבוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ. נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם:

וּבְמָרָא גָדֹל – זֶה גִּלּוּי שְׂכִינָה. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר:
אוֹ הַנֶּסֶח אֱלֹהִים לְבֹא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמִסֵּת בְּאֶתֶת
וּבְמוֹפְתִים. וּבְמִלְחָמָה וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֵעַ נְטוּיָה. וּבְמוֹרָאִים
גָּדֹלִים. כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ:

וּבְאֵתוֹת – זֶה הַמָּטָה. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר:
וְאֵת הַמָּטָה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ. אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הָאֵתֶת:

וּבְמִפְתִּים – זֶה הַדָּם. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר:
וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

דָּם

וְאֵשׁ

וְתִימְרוֹת עֶשֶׂן:

דְּבַר אַחֵר:

בְּיַד חֲזָקָה – שְׁתִּים.
וּבְזֹרֵעַ נְטוּיָה – שְׁתִּים.
וּבְמָרָא גָדֹל – שְׁתִּים.
וּבְאֵתוֹת – שְׁתִּים.
וּבְמִפְתִּים – שְׁתִּים:

אלו עֲשֹׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמַּצֵּרִים
בַּמַּצֵּרִים. וְאֵלּוּ הֵן:

דָּם.
צַפְרִידָּע.
כְּנִים.
עָרוֹב.
דָּבָר.
שִׁחִין.
בָּרָד.
אַרְבֶּה.
חֶשֶׂד.
מִכַּת בְּכוֹרוֹת

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סְמָנִים:
דַּצ"ךְ עַד"ש בַּאֲח"ב:

רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר:
מִנֵּין אַתָּה אוֹמֵר שֶׁלְּקוֹ הַמַּצֵּרִים בַּמַּצֵּרִים עֲשֹׂר מִכּוֹת וְעַל הַיָּם
לְקוֹ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת?
בַּמַּצֵּרִים מָה הוּא אוֹמֵר?
וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל פֶּרְעֶה: אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא.
וְעַל הַיָּם מָה הוּא אוֹמֵר? וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוָה בַּמַּצֵּרִים. וַיֵּירָאוּ הָעָם אֶת יְהוָה. וַיֹּאמְרוּ בֵּיהוָה
וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוֹ:

במה לקו באצבע? עשר מכות. אמור מעתה: במצרים לקו
עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות:

רבי אליעזר אומר:
מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים
במצרים היתה של ארבע מכות?
שנאמר: ישלח בם חרון אפו. עברה וזעם וצרה. משלחת
מלאכי רעים:
עברה – אחת.
וזעם – שתיים.
וצרה – שלש.
משלחת מלאכי רעים – ארבע:
אמור מעתה: במצרים לקו ארבעים מכות ועל הים לקו
מאתים מכות:

רבי עקיבא אומר:
מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים
במצרים היתה של חמש מכות?
שנאמר: ישלח בם חרון אפו. עברה וזעם וצרה. משלחת
מלאכי רעים:
חרון אפו – אחת.
עברה – שתיים.
וזעם – שלש.
וצרה – ארבע.
משלחת מלאכי רעים – חמש:
אמור מעתה: במצרים לקו חמשים מכות ועל הים לקו חמשים
ומאתים מכות:

כִּמְהָ מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ!

אֱלֹהֵינוּ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם
וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים. דִּיּוּנוֹ:
אֱלֹהֵינוּ עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים.
וְלֹא עָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם. דִּיּוּנוֹ:
אֱלֹהֵינוּ עָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם.
וְלֹא הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם. דִּיּוּנוֹ:
אֱלֹהֵינוּ הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם.
וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מָמוֹנָם. דִּיּוּנוֹ:
אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ אֶת מָמוֹנָם.
וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם. דִּיּוּנוֹ:
אֱלֹהֵינוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם.
וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֶרֶבָה. דִּיּוּנוֹ:
אֱלֹהֵינוּ הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֶרֶבָה.
וְלֹא שָׁקַע צָרָנוּ בְּתוֹכוֹ. דִּיּוּנוֹ:
אֱלֹהֵינוּ שָׁקַע צָרָנוּ בְּתוֹכוֹ.
וְלֹא סָפַק צָרָכָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה. דִּיּוּנוֹ:
אֱלֹהֵינוּ סָפַק צָרָכָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה.
וְלֹא הָאֵכִילָנוּ אֶת הַמֶּן. דִּיּוּנוֹ:
אֱלֹהֵינוּ הָאֵכִילָנוּ אֶת הַמֶּן.
וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת. דִּיּוּנוֹ:
אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת.
וְלֹא קָרַבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינַי. דִּיּוּנוֹ:
אֱלֹהֵינוּ קָרַבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינַי.
וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה. דִּיּוּנוֹ:

אלו נתן לנו את התורה
ולא הכניסנו לארץ ישראל. דיינו:
אלו הכניסנו לארץ ישראל
ולא בנה לנו את בית הבחירה. דיינו:

על אחת. במה וכמה. טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו:
שהוציאנו ממצרים. ועשה בהם שפטים. ועשה באלהיהם.
והרג את בכוריהם. ונתן לנו את ממונם. וקרע לנו את הים.
והעבירנו בתוכו בחרבה. ושקע צרנו בתוכו. וספק צרפנו
במדבר ארבעים שנה. והאכילנו את המן. ונתן לנו את השבת.
וקרבנו לפני הר סיני. ונתן לנו את התורה. והכניסנו לארץ
ישראל. ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו:

רבן גמליאל היה אומר:
כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח. לא יצא ידי חובתו.
ואלו הן:

פסח.

מצה.

ומרור:

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה
קיים. על שום מה? על שום שפסח הקדוש ברוך
הוא על בתי אבותינו במצרים. שנאמר:
ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה. אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים. ואת בתינו הציל. ויקד העם
וישתחו:

Raise the matzot and say:

מצה זו שאנו אוכלים. על שום מה? על שום שלא
הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה
עליהם מלך מלכי המלכים. הקדוש ברוך הוא.
וגאלם. שנאמר:

ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות. כי לא חמין.
כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה. וגם צדה לא עשו להם:

Raise the maror and say:

מרור זה שאנו אוכלים. על שום מה? על שום
שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים.
שנאמר:

וימררו את חייהם בעבדה קשה. בחמר ובבלבנים ובכל עבדה
בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך:

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא
מצרים. שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר. בעבור
זה עשה יי לי בצאתי מצרים. לא את אבותינו בלבד גאל
הקדוש ברוך הוא. אלא אף אותנו גאל עמם. שנאמר: ואותנו
הוציא משם. למען הביא אתנו. לתת לנו את הארץ אשר נשבע
לאבתנו:

Raise the cup until הללויה (some keep the cup raised through

לפיקך אנחנו חייבים

להלל.	להודות.
לפאר.	לשבח.
לחדד.	לרומם.
לעלה.	לברך.

ולקלס

לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֶּה: הוֹצִיאָנוּ
 מֵעֲבָדוֹת לְחֵרֹת מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה. וּמֵאֲכָל לַיּוֹם טוֹב. וּמֵאֲפֵלָה
 לְאוֹר גָּדוֹל. וּמִשְׁעָבוֹד לְגִאֲלָה. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה:

הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת שְׁמֵי יְהוָה:	הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:	יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ
מְהֵלָל שֵׁם יְהוָה:	מִמְזֶרֶח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאֵו
עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:	רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה
הַמְּגַבִּיהִי לַשַּׁבָּת:	מִי בִיהוָה אֱלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:	הַמְּשִׁפִּילִי לָרְאוֹת
מֵאֲשַׁפֵּת נָרִים אֲבִיוֹן:	מִקִּימִי מַעֲפָר דָּל
עַם נְדִיבֵי עָמוֹ:	לְהוֹשִׁיבֵי עַם נְדִיבִים
אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה הַלְלוּ יְהוָה:	מוֹשִׁיבֵי עֶקֶרֶת הַבַּיִת

בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲזֹ:	בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלּוֹתָיו:	הִיִּתָּה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ
הַיִּרְדֵּן יֹסֵב לְאַחֹר:	הֵימָּה רָאָה וַיִּנָּס
גְּבָעוֹת כְּבִנֵי צֹאן:	הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים
הַיִּרְדֵּן תֹּסֵב לְאַחֹר:	מִה לָךְ הֵימָּה כִּי תִנּוֹס
גְּבָעוֹת כְּבִנֵי צֹאן:	הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים
מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:	מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ
חֲלָמִישׁ לְמַעַיְנו מִיָּם:	הַהֶפְכִי הַצּוֹר אָגַם מִיָּם

The cup is raised until גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת
 אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם. וְהִגִּיעָנוּ לְלֵילָה הַזֶּה לְאֲכָל בּוֹ מִצֵּה וּמְרוֹר:
 כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִגִּיעָנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים

אַחֲרֵי כֵּן יִשְׁלֹם לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם.
שְׂמִיחִים בְּבִנְיַן עֵירֶךְ וְשָׂשִׁים בְּעִבּוּדָתָךְ:
וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפִּסְחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר
מִזְבִּיחֶךָ לְרִצּוֹן. וְנוֹדֶה לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלָּתָנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

רחצה

Those assembled wash their hands for the next step, this is ideally done at the table, although there are varying practices.

ב"א"י א"מ"ה אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדִים:

מוציא, מצה

The officiant takes the two complete matzot and recites הַמוּצִיא. He then adds the broken matzah and recites על אכילת מצה.

ב"א"י א"מ"ה הַמוּצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

ב"א"י א"מ"ה אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מִצָּה:

Those assembled eat of the matzah while leaning to the left. To fulfill the mitzvah, it is ideal to eat at least one kezayit, although opinions differ regarding the exact size, ranging from the volume of an olive to roughly the volume of an egg (the latter is that of the Chazon Ish). Some also say to eat two kezetim, one to fulfill the הַמוּצִיא, the other to fulfill the mitzvah of אכילת מצה.

מרור

Those assembled now take a piece of maror, equal to a kezayit (see previous page) and dip it into the charoset. The following beracha is recited and maror is consumed, while leaning to the left.

ב"א"י א"מ"ה אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִנְּנוּ עַל אֲכִילַת מָרֹר:

כורך

Those assembled now take a piece of matzah and a piece of maror which is dipped into the charoset. The matzah, maror, and optionally charoset are then combined as a sandwich. The following statement is recited and koreich is consumed, while leaning to the left.

כְּהִלָּל. בֵּן עֲשֶׂה הִלָּל בְּזִמְן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם: הָיָה
כוֹרֵךְ פֶּסַח מִצָּה וּמָרֹר וְאוֹכֵל בְּיַחַד, לְקַיֵּם מַה שֶּׁנֶּאֱמַר:
עַל מִצְוֹת וּמִרְרִים יֹאכְלֵהוּ:

שולחן עורך

The festive meal is now served. Some have the custom to have a hardboiled egg as a commemoration of the destruction of the Second Temple. Other traditional foods include gefilte fisch, chicken soup with Knödelach or Matzohkloßen (matzah balls), and meats. In some communities, it is customary to refrain from roast meat, for fear that it would be confused with the Korban Pesach.

צפון

After the meal, those present eat from the large portion of the broken matzah (the afikoman) which has been reserved till now. again, the unit of measurement is a kezayit and it is to be the last food to be consumed on the night of the seder.

ברך

Many old haggadot, including the Rödelheim Haggadah, edited by R' Wolf Heidenheim ז"ל, do not include שיר המעלות or תהילת ה' although those who say them should sing them with the melody of Adir Hu.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלָּמִים: אֲזַיִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה אֲזַי אָמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים: הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתָנוּ כְּאֶפִיקִים בְּנִגְב: הוֹרְעִים בְּדַמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ: הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבִכָּה נִשָּׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע בֹּא יָבוֹא בְּרָנָה נִשָּׂא אֱלֻמָּתֵינוּ:

תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֵּר פִּי. וַיְבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֶנְחֵנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת יְהוָה יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ:

Some have the custom to recite the זימון in the vernacular of their ancestors.

רבותי wir wollen bentschen רבותי. נְבָרֵךְ

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרֵךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרִשׁוֹת מְרִנָּן וּרְבִנָּן וּרְבֹתֵי. נְבָרֵךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ:

בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטְוִבוֹ חֵינּוּ:

בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטְוִבוֹ חֵינּוּ:

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הִזֵּן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בָּחַן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. הוּא נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ מִזֶּזֶן לְעוֹלָם וָעֶד. בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל. כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרָגִם

לכל. ומטיב לכל ומכין מזון לכל־בריותיו אשר ברא: ברוך
אתה יהוה ה' את הכל:

נוֹדָה לך יהוה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה
טוֹבָה וְרַחֲבָה. וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּפָדִיתָנוּ מִבֵּית עַבָדִים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בִּבְשָׁרֵנוּ וְעַל
תּוֹרַתְךָ שֶׁלִּמְדָתָנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד
שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ. וְעַל אֲכִילַת מִזֹּן שֶׁאַתָּה זָן וּמִפְרָנִס אוֹתָנוּ תָּמִיד.
בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לך וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ.
יְתַבָּרֶךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כְּכַתוּב: וְאֲכַלְתָּ
וּשְׂבַעְתָּ. וּבִרְכַּתְךָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן
לך: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזֹּן:

רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל הַבֵּית
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ. אֲבִינוּ. רַעֲנוּ. זִוְנָנוּ.
פִּרְנָסָנוּ וְכָל־כְּלָנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ. וְהַרְוַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה
מִכָּל צָרוֹתֵינוּ: וְנָא אַל תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. לֹא לִיָּדֵי מִתְנַת
בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִיָּדֵי הַלְוָאָתָם. כִּי אִם לִיָּדְךָ הַמְּלָאָה הַפְתוּחָה
הַקְדוּשָׁה וְהַרְחֲבָה. שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד:

רַצָּה וְהַחֲלִיצָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבֶת
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה: כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשֶׁבֶת בּוֹ וּלְנוּחַ
בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ: וּבְרְצוֹנְךָ הִנֵּיחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תִהְיֶה
צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה בַּיּוֹם מְנוּחָתָנוּ: וְהִרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירְךָ
וּבִבְנֵי יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְּשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחֻמוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ. וְיֵרָאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע.
וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדּוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ
בֶּן דָּוִד עֲבֹדֶךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ לְפִלְטָה. לְטוֹבָה. לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים.
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה:

זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנו
בּוֹ לְחַיִּים; וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּנוּ. וּרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה;
וּבִגְּדֵי יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה.
בוֹנֵה בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַיִם: אָמֵן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל אֲבִינוּ. מִלְכֵנוּ.
אֲדִירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גֹּאֲלֵנוּ. יוֹצְרֵנוּ. קְדוֹשְׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ
רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שֶׁכָּל יוֹם וְיוֹם הוּא
הַטֵּיב. הוּא מְטִיב. הוּא יִיטִיב לָנוּ: הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא
יְגַמְלָנוּ לָעֵד. לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצִּלָּה וְהַצִּלָּחָה.
בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה נְחָמָה פְּרִנְסָה וְכִלְכִּלָּה. וּרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם
וְכָל טוֹב; וּמִכָּל טוֹב לְעוֹלָם עַל יַחֲסָדֵנוּ:

הֲרַחֵמֵן הוּא יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֵד:

הֲרַחֵמֵן הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

הֲרַחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים. וְיִתְפָּאֵר בָּנוּ לָעֵד וּלְנֶצַח
נְצָחִים. וְיִתְהַדָּר בָּנוּ לָעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

הֲרַחֵמֵן הוּא יְפַרְנֶסֶנוּ בְּכָבוֹד:

הֲרַחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צָוָאֲרָנוּ. וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת
לְאַרְצֵנוּ:

הֲרַחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרִבָּה בְּבֵית הַזֶּה. וְעַל שְׁלַחַן זֶה
שְׂאֻכֵּלָנוּ עָלָיו:

הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב. וַיִּבְשֹׁר
לָנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת:

In one's parents' house: הַרְחָמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת אָבִי מוֹרִי בְּעַל הַבֵּית
הַזֶּה. וְאֶת אִמִּי מוֹרְתִי בְּעַלֵּת הַבֵּית הַזֶּה.

Married men say: הַרְחָמֵן הוּא יְבָרֵךְ אוֹתִי. (וְאֶת אָבִי מוֹרִי. וְאֶת
אִמִּי מוֹרְתִי) וְאֶת אִשְׁתִּי. וְאֶת זֶרְעִי. וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי.

Married women say: הַרְחָמֵן הוּא יְבָרֵךְ אוֹתִי. (וְאֶת אָבִי מוֹרִי. וְאֶת
אִמִּי מוֹרְתִי) וְאֶת בְּעָלִי. וְאֶת זֶרְעִי. וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי.

Guests say: הַרְחָמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה וְאֶת בְּעַלֵּת
הַבֵּית הַזֶּה. אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.

At a communal meal say: הַרְחָמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַמְּסַבִּין בָּאֵן.

אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר לָנוּ. כִּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל-
מִכַּל-כָּל - בֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ בְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה: וְנֹאמַר:
אֲמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם.
וְנִשָּׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה. וַיַּדְּקָה מֵאֵלֵהֵי יִשְׁעָנוּ. וְנִמְצָא חֵן וְשִׁכָּל
טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

On Shabbat: הַרְחָמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לַחַיִּי
הָעוֹלָמִים:

הַרְחָמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב:

הַרְחָמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

מִגְדוֹל יְשׁוּעוֹת מְלָכוֹ. וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ. לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד
עוֹלָם. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ: אֲמֵן:

יִרְאוּ אֶת יְהוָה קְדוֹשֵׁיוֹ. כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרָעִבוּ. וְדָרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב.
כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדָּךְ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: בְּרוּךְ

הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוּה. וְהָיָה יְהוּה מִבְּטָחוֹ: נֶעַר הָיִיתִי גַם
זִקְנָתִי. וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְצָב. וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לֶחֶם: יְהוּה עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוּה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

שִׁפְךָ חֶמֶתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר
בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ: כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹוֹהוּ הַשָּׁמַיִם: שִׁפְךָ
עֲלֵיהֶם זַעֲמָךְ וְחֶרֶוֹן אַפֶּךָ וְשִׁיגָם. תִּרְדָּרֶף בְּאֶף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת
שָׁמַיִם יְהוּה:

הלל

ישתבח One should refrain from interruptions until after

לֹא לָנוּ יְהוּה לֹא לָנוּ. כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד. עַל חֲסִדְךָ. עַל אֲמִתְךָ:
לְמַה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם. וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם. כֹּל אֲשֶׁר
חָפִין עָשָׂה: עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא
יִדְבְּרוּ. עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזָנֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ. אֶף לָהֶם
וְלֹא יִרְיֻחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן. רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלֹכוּ. לֹא יִהְיוּ
בְּגִרוֹנָם: כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם. כֹּל אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל
בָּטַח בִּיהוּה. עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא: בֵּית אֶהְרֹן בָּטְחוּ בִיהוּה. עֲזָרָם
וּמִגְנָם הוּא: יִרְאִי יְהוּה בָטְחוּ בִיהוּה. עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא:
יְהוּה זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֶהְרֹן:
יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוּה. הַקָּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים:
יִסֵּף יְהוּה עֲלֵיכֶם. עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם:
בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוּה. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהוּה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם:

לֹא הִמָּתִים יְהַלְלוּ יְהוָה
וְאִנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהוָה

וְלֹא כָּל יִרְדֵּי דוֹמָה:
מַעֲתֵדָה וְעַד עוֹלָם:

הִלְלוּיָהּ:

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה
כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי
אֶפְפוּנִי חֲבִלֵי מוֹת וּמִצָּרִי שְׁאוּל מִצָּאוֹנִי.
וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא.
חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק.
שֹׁמֵר פִּתְאִים יְהוָה.
שׁוֹבֵי נַפְשֵׁי לְמִנוּחֵיכִי.
כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמוֹת. אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה.
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה
הָאֵמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר.
אֲנִי אִמְרַתִּי בְּחִפְזִי.

אֶת קוֹלִי. תַּחֲנוּנִי:
וּבִימֵי אֶקְרָא:
צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא.
אֲנִי יְהוָה מִלִּטָּה נַפְשִׁי:
וְאֶלְהִינוּ מִרָחִם:
דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ:
כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיְכִי:
אֶת רַגְלִי מִדָּחִי.
בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:
אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד:
כָּל הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה אָשִׁיב לַיהוָה
כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁא
נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה
אֲנִי יְהוָה כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ. אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמָתְךָ.
לֵךְ אֲזַבַּח זֶבַח תוֹדָה
נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
בְּחִצְרוֹת בֵּית יְהוָה.

כָּל תַּגְמוּלוֹהֶי עָלַי:
וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא:
נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ:
הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו:
וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא:
נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ:
בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַיִם.

הִלְלוּיָהּ:

הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם.
כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֶסֶדּוֹ.

שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֱמִים:
וְאֵמַת יְהוָה לְעוֹלָם.

הִלְלוּיָהּ:

הודו ליהוה כי טוב
יאמר נא ישראל
יאמרו נא בית אהרן
יאמרו נא יראי יהוה

כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:
כי לעולם חסדו:

מן המצר קראתי יה.
יהוה לי לא אירא.
יהוה לי בעזרי
טוב לחסות ביהוה
טוב לחסות ביהוה
כל גוים סבבוני.
סבבוני גם סבבוני.
סבבוני כדברים. דעכו כאש קוצים.
דחה דחיתני לגפל.
עזי וזמרת יה
קול רנה וישועה באהלי צדיקים.
ימין יהוה רוממה.
לא אמות כי אחיה.
יסר יסרני יה.
פתחו לי שערי צדק.
זה השער ליהוה.
אודך כי עניתני
אודך כי עניתני
אבן מאסו הבונים
אבן מאסו הבונים
מאת יהוה היתה זאת
מאת יהוה היתה זאת

ענני במרחב יה:
מה יעשה לי אדם:
ואני אראה בשנאי:
מבטח באדם:
מבטח בנדיבים:
בשם יהוה כי אמילם:
בשם יהוה כי אמילם:
בשם יהוה כי אמילם:
ויהוה עזרני:
ויהי לי לישועה:
ימין יהוה עשה חיל:
ימין יהוה עשה חיל:
ואספר מעשי יה:
ולמות לא נתנני:
אבאבם. אודה יה:
צדיקים יבאו בו:
ותהי לי לישועה:
ותהי לי לישועה:
היתה לראש פנה:
היתה לראש פנה:
היא נפלאות בעינינו:
היא נפלאות בעינינו:

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה
זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה

נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:
נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:

אָנָּה יְהוָה. הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּה יְהוָה. הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּה יְהוָה. הַצְּלִיחָה נָּא:
אָנָּה יְהוָה. הַצְּלִיחָה נָּא:

בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְהוָה.	בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְהוָה.
אֵל יְהוָה וַיָּאָר לָנוּ.	אֵל יְהוָה וַיָּאָר לָנוּ.
אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ.	אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ.
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב.	הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב.

בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה:
בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה:
אֶסְרוּ חֵג בַּעֲבֹתֵיכֶם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
אֶסְרוּ חֵג בַּעֲבֹתֵיכֶם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמָךְ:
אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמָךְ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

יְהַלְלוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי
רְצוֹנְךָ. וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ. וַיִּשְׁבְּחוּ
וַיִּפָּאֲרוּ. וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ. וַיִּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שִׁמְךָ. מִלְכֵנוּ.
כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נֶאֱחָ לְזַמֵּר. כִּי מַעוֹלָם וְעַד עוֹלָם
אַתָּה אֵל:

הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה	הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה:
שְׁעִמְדִים בְּבֵית יְהוָה	בַּחֲצֹרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ:

הָלָלוּ יְהוָה כִּי טוֹב יְהוָה	זָמְרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נְעִים:
כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה	יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ:
כִּי אָנֹכִי יִדְעַתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה	וְאֶדְנִינוּ מִכָּל אֱלֹהִים:
כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ	בַּיָּמִים וּכְלֵי תְהוֹמוֹת:
מַעֲלֵה נְשָׁאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בָּרָקִים לְמִטָּר עָשָׂה	מוֹצֵא רוּחַ
	מֵאוֹצְרוֹתָיו:

שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם	מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה:
שָׁלַח אֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכְכִי מִצְרַיִם	בַּפָּרְעָה וּבְכָל
	עַבְדָּיו:

שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים	וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים:
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן	וּלְכָל מַמְלָכוֹת
	כְּנָעַן:

וְנָתַן אֲרָצָם נַחֲלָה	נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ:
יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם	יְהוָה זְכוֹרְךָ לְדֹר וָדֹר:
כִּי יִדִּין יְהוָה עַמּוֹ	וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם:
עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב	מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:
פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ	עֵינִיָּם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ:
אֲזָנִים לָהֶם וְלֹא יִאָּזִינוּ	אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם:
כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם	כָּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם:
בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְהוָה	בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה:
בֵּית הַלֵּוִי בָרְכוּ אֶת יְהוָה	יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה:
בְּרוּךְ יְהוָה מְצִיּוֹן	שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם

הַלְלוּ יְהוָה:

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
הוֹדוּ לַאלֹהֵי הָאֱלֹהִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדִלוֹת לְבָדּוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

כי לעולם חסדו:	לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו:	לרוקע הארץ על המים
כי לעולם חסדו:	לעשה אורים גדלים
כי לעולם חסדו:	את השמש לממשלת ביום
	את הירח וכוכבים
כי לעולם חסדו:	לממשלות בלילה
כי לעולם חסדו:	למכה מצרים בבכוריהם
כי לעולם חסדו:	ויוצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו:	ביד חזקה ובזרוע נטויה
כי לעולם חסדו:	לגזר ים סוף לגזרים
כי לעולם חסדו:	והעביר ישראל בתוכו
כי לעולם חסדו:	ונער פרעה וחילו בים סוף
כי לעולם חסדו:	למוליך עמו במדבר
כי לעולם חסדו:	למכה מלכים גדלים
כי לעולם חסדו:	ויהרג מלכים אדירים
כי לעולם חסדו:	לסיחון מלך האמרי
כי לעולם חסדו:	ולעוג מלך הבשן
כי לעולם חסדו:	ונתן ארצם לנחלה
כי לעולם חסדו:	נחלה לישראל עבדו
כי לעולם חסדו:	שבשפלנו זכר לנו
כי לעולם חסדו:	ויפרקנו מצרינו
כי לעולם חסדו:	נתן לחם לכל בשר
כי לעולם חסדו:	הודו לאל השמים

נשמת כל חי תברך את שמך והוה אליהינו. ורוח כל בשר תפאר ותרום זכרך מלכנו תמיד: מן העולם ועד העולם אתה אל. ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע. פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה: אין לנו מלך אלא אתה: אלי

הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת.
הַמְהַלֵּל בָּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת. הַמְּנַחֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו
בְּרַחֲמִים: וְהוּא לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְקִיץ
נֹרְדָּמִים. וְהַמְשִׁיחַ אֱלָמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים. וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לֵךְ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים:

אֱלֹהֵינוּ פִּינוּ מִלֹּא שִׁירָה כִּיָּם.
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּחֶמוֹן גָּלִיו.
וּשְׁפֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמֶרְחָבִי רְקִיעַ.
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיָּרָח.
וַיְדִינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנֹשְׁרֵי שָׁמַיִם.
וּרְגֵלֵינוּ קָלוֹת כְּאַיִלוֹת.

אֵין אָנוּ מְסַפִּיקִים לַהֲדוֹת לָךְ. וְהוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
וּלְבָרְךָ אֵת שְׁמֶךָ. עַל אַחַת מְאֹלָף אֲלֵפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת
פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמְּצָרִים גָּאֲלָתָנוּ.
וְהוּא אֱלֹהֵינוּ. וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ. בְּרַעַב זָנְתָנוּ וּבְשָׂבַע
כָּלְּפָלְתָנוּ. מִחֶרֶב הִצַּלְתָנוּ וּמִדְּבַר מִלֻּטָתָנוּ. וּמִחֲלִים רָעִים
וְרָבִים וְנֶאֱמָנִים דָּלִיתָנוּ: עַד הֵנָּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ
חֲסִדֶיךָ. וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ וְהוּא אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח: עַל כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגָתָהּ
בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחָתָהּ בְּאַפֵּינוּ וּלְשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ. הֵן
הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ
וַיִּמְלִיכוּ אֵת שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ: כִּי כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֶה. וְכָל לְשׁוֹן
לָךְ תִּשָּׁבַע. וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע. וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה.
וְכָל לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל קָרֵב וּכְלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כִּדְבָר
שְׁכָתוֹב. כָּל עֲצַמְתִּי תִּאֲמַרְנָה: וְהוּא. מִי כְמוֹךָ. מִצִּיל עָנִי מִחֶזֶק
מִמָּנוּ וְעָנִי וְאֲבִיוֹן מִגְּזָלוֹ: מִי יִדְמָה לָךְ וּמִי יִשׁוּחַ לָךְ וּמִי יַעֲרֶךְ
לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל. הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן. קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

נְהַלֵּלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֶרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קִדְשְׁךָ. כְּאֲמֹר: לְדֹד.
בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת וְהוּא וְכָל קָרְבִי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֶזְךָ. הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שִׁמְךָ. הַגָּבוֹר לְנֻצַח
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוּתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא:

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכַתוּב: רַנְנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה,
לְיִשְׂרָאֵל נְאֻם תְּהִלָּה:

בְּפִי	יִשְׂרָאֵל	תְּהִלָּל
וּבִדְבָרֶי	צְדִיקִים	תְּבָרַךְ
וּבִלְשׁוֹן	חֲסִידִים	תְּתַרְוֶם
וּבִקְרִב	קְדוֹשִׁים	תִּתְקַדֵּשׁ:

וּבִמְקוֹהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר שִׁמְךָ. מְלַכְנוּ.
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: שָׁכֵן חֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת. לְהַלֵּל. לְשַׁבַּח. לְפָאֵר. לְרוֹמֵם. לְהַדָּר.
לְבָרַךְ. לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד בֶּן
יִשִּׁי עַבְדְּךָ. מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מְלַכְנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ נֶאֱדָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיר וְשִׁבְחָה.
הִלֵּל וְזִמְרָה. עֶז וּמִמְשָׁלָה. נֻצַּח. גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה. תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת.
קְדֻשָּׁה וּמְלָכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה. אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת.
הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מֶלֶךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים:

During the second seder, skip to the next leaf

וּבְכֵן. וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה:

בַּלַּיְלָה.
הַלַּיְלָה.
לַיְלָה.

אִז רֹב נְסִים הִפְלִאת
בְּרֹאשׁ אֲשֶׁמוֹרֶת זֶה
גֵּר צֶדֶק נִצְחָתוֹ בְּנִחְלָק לוֹ

וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה:

הַלַּיְלָה.
לַיְלָה.
לַיְלָה.

וַיָּנֶת מֶלֶךְ גֵּר בַּחֲלוֹם
הַפְּחָדֶת אֶרְמֵי בְּאֶמֶשׁ
וַיֵּשֶׁר יִשְׂרָאֵל לְמֶלֶךְ וַיּוּכַל לוֹ

וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה:

הַלַּיְלָה.
בַּלַּיְלָה.
לַיְלָה.

זֶרַע בְּכוֹרֵי פֶתְרוֹס מְחַצֶּת בַּחֲצִי
חֵילָם לֹא מָצְאוּ בְּקוֹמָם
טִיסַת נְגִיד חֲרָשֶׁת סְלִית בְּכוֹכְבֵי
וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה:

בַּלַּיְלָה.
לַיְלָה.
לַיְלָה.

יַעֲזֵן מְחַרְף לְנוֹפֵף אוֹוִי. הוֹבֶשֶׁת פְּגָרִיו
כָּרַע בֵּל וּמַצְבוֹ בְּאִישׁוֹן
לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רַז חֲזוֹת

וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה:

מִשְׁתַּכֵּר בְּכָלִי קֹדֶשׁ נִהְרָג בּוֹ
 נוֹשֵׁעַ מִבּוֹר אֲרִיּוֹת פּוֹתֵר בַּעֲתוֹתַי
 שְׁנָאָה נֹטֵר אֲגִי וְכָתֵב סִפְרִים
 בְּלִילָה.
 לִילָה.
 בְּלִילָה.

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלֵּילָה:

עוֹרֶרֶת נִצְחָךְ עָלָיו בְּגִדְדֵי שְׁנֵת
 פּוֹרֶה תְּדִרוֹךְ לְשׁוֹמֵר מָה
 צָרַח כְּשׁוֹמֵר וְשָׁח: אֵתָא בְּקָר וְגַם
 לִילָה.
 מְלִילָה.
 לִילָה.

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלֵּילָה:

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא
 רָם הוֹדַע כִּי לֶךְ הַיּוֹם אֵף לֶךְ
 שׁוֹמְרִים הַפְּקֹד לְעִירָךְ כָּל הַיּוֹם וְכָל
 תְּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֶׁכֶת
 לִילָה.
 לִילָה.
 הַלֵּילָה.
 לִילָה.

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלֵּילָה:

During the first seder, skip to the next page.

וּבְכֵן וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח
 אֲמִין גְּבוּרוֹתֶיךָ הַפְּלֵאת בַּפֶּסַח.
 בְּרֹאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נִשְׂאת פֶּסַח.
 גְּלִית לְאֲזַרְחֵי חֲצוֹת לַיִל פֶּסַח.

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח:

דְּלִתְיוּ דְּפִקְתָּ כָּחַם הַיּוֹם בַּפֶּסַח.
 הִסְעִיד נּוֹצְצִים עֲגוֹת מִצּוֹת בַּפֶּסַח.
 וְאֵל הַבְּקָר רִץ זָכָר לְשׁוֹר עֲרָךְ פֶּסַח.

וַאֲמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח:

זוֹעֲמוּ סְדוּמִים וְלוֹחָטוּ בְּאֵשׁ בַּפֶּסַח.
חֲלִיץ לֹוט מֵהֶם וּמִצּוֹת אָפָה בִקֵּץ פֶּסַח.
טֹאטְאֵת אֲדָמַת מֶרֶץ וְנָף בְּעֶבְרֵךְ בַּפֶּסַח.

וַאֲמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח:

יְהִי רֹאשׁ כָּל אוֹן מַחֲצֵת בְּלִיל שְׁמוֹר פֶּסַח.
כַּבִּיר. עַל בֶּן בְּכוֹר פִּסְחָתָה בְּדָם פֶּסַח.
לְבַלְתִּי תֵת מִשְׁחִית לָבֹא בַפֶּתַחִי בַפֶּסַח.

וַאֲמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח:

מִסְגֶּרֶת סִגְרָה בְּעִתּוֹתֵי פֶסַח.
נִשְׁמָדָה מִדִּין בְּצִלְלִיל שְׁעוֹרֵי עֹמֶר פֶּסַח.
שׁוֹרְפוֹ מִשְׁמָנִי פּוֹל וְלוֹד בִּיקָד יְקוֹד פֶּסַח.

וַאֲמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח:

עוֹד הַיּוֹם בָּנָב לְעֲמוֹד עַד גֶּעַה עוֹנֶת פֶּסַח.
פֶּס יָד כְּתֻבָּה לְקַעֲקַע צוֹל בַּפֶּסַח.
צִפָּה הַצִּפִּית עָרוֹךְ הַשְּׁלָחַן בַּפֶּסַח.

וַאֲמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח:

קָהָל כְּנֶסֶת הַדָּסָה לְשִׁלֵּשׁ צוּם בַּפֶּסַח.
רֹאשׁ מִבֵּית רֶשַׁע מַחֲצֵת בְּעֵץ חֲמֻשִּׁים בַּפֶּסַח.
שְׁתֵּי אֱלֹהִים רִגַע תְּבִיא לְעוֹצִית בַּפֶּסַח.
תַּעֲזוּ יָדָךְ וְתֵרוּם יְמִינְךָ כְּלִיל הַתְּקֹדֶשׁ חַג פֶּסַח.

וַאֲמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח:

On all nights, continue here:

כִּי לֹא נֶאֱדָה. כִּי לֹא יֵאָדָה:

אֲדִיר בְּמְלוּכָה.

בְּחֹר בְּהִלְכָּה.

גְּדוּדָיו יֹאמְרוּ לוֹ:

לֵךְ וּלְךָ. לֵךְ כִּי לֵךְ.

לֵךְ אַף לֵךְ. לֵךְ יְהוּדָה הַמְּמַלְכָּה.

כִּי לֹא נֶאֱדָה. כִּי לֹא יֵאָדָה:

דָּגוּל בְּמְלוּכָה.

הָדוּר בְּהִלְכָּה.

וְתִיקָיו יֹאמְרוּ לוֹ:

לֵךְ וּלְךָ. לֵךְ כִּי לֵךְ.

לֵךְ אַף לֵךְ. לֵךְ יְהוּדָה הַמְּמַלְכָּה.

כִּי לֹא נֶאֱדָה. כִּי לֹא יֵאָדָה:

זֶבְאִי בְּמְלוּכָה.

חֲסִין בְּהִלְכָּה

טַפְסָרָיו יֹאמְרוּ לוֹ:

לֵךְ וּלְךָ. לֵךְ כִּי לֵךְ.

לֵךְ אַף לֵךְ. לֵךְ יְהוּדָה הַמְּמַלְכָּה.

כִּי לֹא נֶאֱדָה. כִּי לֹא יֵאָדָה:

יַחֲדִיד בְּמְלוּכָה.

כְּבִיר בְּהִלְכָּה

לְמוֹדָיו יֹאמְרוּ לוֹ:

לֵךְ וּלְךָ. לֵךְ כִּי לֵךְ.

לֵךְ אַף לֵךְ. לֵךְ יְהוּדָה הַמְּמַלְכָּה.

כִּי לֹא נֶאֱדָה. כִּי לֹא יֵאָדָה:

מוֹשֵׁל בְּמְלוּכָה.
נוֹרָא בְּהִלְכָּה
סְבִיבֵיּוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ. לֵךְ כִּי לֵךְ.
לֵךְ אַף לֵךְ. לֵךְ יְהוּדָה הַמַּמְלָכָה.
כִּי לוֹ נָאָה. כִּי לוֹ יָאָה:

עֲנִיּוֹ בְּמְלוּכָה.
פּוֹדֶה בְּהִלְכָּה.
צַדִּיקָיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ. לֵךְ כִּי לֵךְ.
לֵךְ אַף לֵךְ. לֵךְ יְהוּדָה הַמַּמְלָכָה.
כִּי לוֹ נָאָה. כִּי לוֹ יָאָה:

קְדוֹשׁ בְּמְלוּכָה.
רַחוּם בְּהִלְכָּה
שְׂנֵאָנָיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ. לֵךְ כִּי לֵךְ.
לֵךְ אַף לֵךְ. לֵךְ יְהוּדָה הַמַּמְלָכָה.
כִּי לוֹ נָאָה. כִּי לוֹ יָאָה:

תְּקִיף בְּמְלוּכָה.
תּוֹמֵךְ בְּהִלְכָּה
תְּמִימָיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ. לֵךְ כִּי לֵךְ.
לֵךְ אַף לֵךְ. לֵךְ יְהוּדָה הַמַּמְלָכָה.
כִּי לוֹ נָאָה. כִּי לוֹ יָאָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. עַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי
הַגָּפֶן. עַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה שְׂרָצִית
וְהַנְחָלָתָ לְאַבּוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשַׂבֵּעַ מִטּוֹבָהּ רַחֵם נָא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחֶךָ וְעַל הַיִּכְלָךְ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ
וְנִשְׂבַּע מִטּוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיךָ בְּקֹדֶשׁהּ וּבִטְהָרָהּ (Shabbat: וּרְצֵה
וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. כִּי
אַתָּה יְיָ טוֹב וּמִטֵּיב לְכָל וְנוֹדָה לָךְ עַל הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי
הַגָּפֶן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ עַל הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן:

נרצה

The following passages are customarily recited with their Jüdisch-Deutsch renditions.
These are printed below in both Fraktur and Antiqua, for ease of reading.

חֶסֶל סְדוּר פֶּסַח	בְּהִלְכָתוֹ.
בְּכָל מִשְׁפָּטוֹ	וְחִקְתּוֹ:
בְּאֲשֶׁר זָכִינוּ	לְסִדֵּר אוֹתוֹ.
בֶּן נִזְכָּה	לַעֲשׂוֹתוֹ:
זָךְ שׁוֹכֵן	מְעוֹנָה.
קוֹמֵם קֹהֵל	עֹדֵת מִי מָנָה:
בְּקָרוֹב נֶהֱלֵךְ	נִטְעֵי כֶּנֶה.
פְּדוּיִם לְצִיּוֹן	בְּרִנָּה:

(לְשָׁנָה הַבֹּאֶה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה:)

אֲדִיר הוּא יְבָנָה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב:
בְּמַהֲרָה. בְּמַהֲרָה. בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב: אֵל בָּנָה. אֵל בָּנָה. בָּנָה בֵּיתְךָ
בְּקָרוֹב:

בְּחֹרֶר גָּדוֹל דָּגוּל הָדוּר וְתִיק זָפְאִי		חֲסִיד
טְהוֹר		יְחִיד
טַהֲרֵנוּ		לְמוֹד
לְךָ	הוּא	נִזְרָא
סְגִיב		עֲזִיז
פִּוּדָהּ		

צַדִּיק קָדוֹשׁ רַחוּם שְׂדֵי תַקְוָה
 יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב: בְּמַהֲרָה. בְּמַהֲרָה. בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב: אֵל
 בָּנָה. אֵל בָּנָה. בָּנָה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב:

Allmächtiger Gott, nun bau dein Tempel schiere,
 Also schier und also bald,
 In unseren Tagen schiere, ja schiere;
 Nun bau, nun bau, nun bau dein Tempel schiere.

Barmherziger Gott, Großer Gott, Demutvoller Gott,
 Nun bau dein Tempel schiere,
 Also schier und also bald,
 In unseren Tagen schiere, ja schiere;
 Nun bau, nun bau, nun bau dein Tempel schiere.

Hoher Gott, Würdiger Gott, Stießer Gott, Ehrenhafter Gott,
 Nun bau dein Tempel schiere,
 Also schier und also bald,
 In unseren Tagen schiere, ja schiere;
 Nun bau, nun bau, nun bau dein Tempel schiere.

Zugendvoller Gott, Jüdischer Gott,
 Nun bau dein Tempel schiere,
 Also schier und also bald,
 In unseren Tagen schiere, ja schiere;
 Nun bau, nun bau, nun bau dein Tempel schiere.

Allmächtiger Gott, nun bau dein Tempel
 schiere,
 Also schier und also bald,

In unseren Tagen schiere, ja schiere;
 Nun bau, nun bau, nun bau dein
 Tempel schiere.

Kraftvoller Gott, Lebendiger Gott, Mächtiger Gott,
Namhafter Gott, Sanfter Gott, Ewiger Gott,
Nun bau dein Tempel schiere,
Also schier und also bald,
In unseren Tagen schiere, ja schiere;
Nun bau, nun bau, nun bau dein Tempel schiere.

Furchtbarer Gott, Lieblicher Gott, Königlicher Gott, Reicher Gott,
Nun bau dein Tempel schiere,
Also schier und also bald,
In unseren Tagen schiere, ja schiere;
Nun bau, nun bau, nun bau dein Tempel schiere.

Schöner Gott, Trauer Gott,
Nun bau dein Tempel schiere,
Also schier und also bald,
In unseren Tagen schiere, ja schiere;
Nun bau, nun bau, nun bau dein Tempel schiere.

Du bist Gott und Keiner mehr,
Nun bau dein Tempel schiere,
Also schier und also bald,
In unseren Tagen schiere, ja schiere;
Nun bau, nun bau, nun bau dein Tempel schiere.

Barmherziger Gott,	Großer Gott,	Tugendvoller Gott, Jüdischer Gott,
Demutvoller Gott,		Nun bau dein Tempel schiere,
Nun bau dein Tempel schiere,		Also schier und also bald,
Also schier und also bald,		In unseren Tagen schiere, ja schiere;
In unseren Tagen schiere, ja schiere;		Nun bau, nun bau, nun bau dein
Nun bau, nun bau, nun bau dein		Tempel schiere.
Tempel schiere.		

Hoher Gott, Würdiger Gott, Sießer Gott,	Kraftvoller Gott, Lebendiger Gott,
Chenhafter Gott,	Mächtiger Gott,
Nun bau dein Tempel schiere,	Namhafter Gott, Sanfter Gott, Ewiger
Also schier und also bald,	Gott,
In unseren Tagen schiere, ja schiere;	Nun bau dein Tempel schiere,
Nun bau, nun bau, nun bau dein	Also schier und also bald,
Tempel schiere.	In unseren Tagen schiere, ja schiere;
	Nun bau, nun bau, nun bau dein
	Tempel schiere.

Furchtbarer Gott, Lieblicher Gott,
 Königlicher Gott, Reicher Gott,
 Nun bau dein Tempel schiere,
 Also schier und also bald,
 In unseren Tagen schiere, ja schiere;
 Nun bau, nun bau, nun bau dein
 Tempel schiere.
 Schöner Gott, Trauer Gott,
 Nun bau dein Tempel schiere,
 Also schier und also bald,

In unseren Tagen schiere, ja schiere;
 Nun bau, nun bau, nun bau dein
 Tempel schiere.
 Du bist Gott und Keiner mehr,
 Nun bau dein Tempel schiere,
 Also schier und also bald,
 In unseren Tagen schiere, ja schiere;
 Nun bau, nun bau, nun bau dein
 Tempel schiere.

During the second Seder, the עומר is counted at this point.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וַיְצַונו עַל סְפִירַת הָעֹמֶר:
 הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לְעֹמֶר. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
 אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵינוּ
 בְּתוֹרָתֶיךָ. וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם. וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ. אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ
 אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ
 שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית: אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ
 שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת. שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ. אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ
 אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת. שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
 שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ
חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחֹת
הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

שֵׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ. שֵׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ
שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה
אָבוֹת. שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ. שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ
שִׁבְעָה יָמֵי שְׁבֻתָּא. שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע
אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים
וּבְאֶרֶץ:

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלְּחָה. שִׁבְעָה יָמֵי שְׁבֻתָּא. שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה
חוֹמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית.
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ
תִּשְׁעָה יָרְחֵי לְדָה. שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלְּחָה. שִׁבְעָה יָמֵי שְׁבֻתָּא. שֵׁשָׁה
סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת.
שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ. עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ
עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא. תִּשְׁעָה יָרְחֵי לְדָה. שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלְּחָה. שִׁבְעָה יָמֵי
שְׁבֻתָּא. שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת.
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

אֶחָד עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ. אֶחָד עֶשֶׂר אָנִי יוֹדֵעַ
אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵּיָא. עֶשְׂרֵה דְּבָרֵיָא. תְּשַׁעַה יְרַחֵי לְדָה. שְׁמוֹנֶה
יָמֵי מִלָּה. שְׁבַעַה יָמֵי שְׁבַתָא. שֵׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי
תּוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית. אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאַרְצָן:

שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם עֶשֶׂר אָנִי יוֹדֵעַ
שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבִטֵּיָא. אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵּיָא. עֶשְׂרֵה דְּבָרֵיָא. תְּשַׁעַה
יְרַחֵי לְדָה. שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה. שְׁבַעַה יָמֵי שְׁבַתָא. שֵׁשָׁה סְדָרֵי
מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי
לַחֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאַרְצָן:

שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר אָנִי יוֹדֵעַ
שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר מְדֵיָא: שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבִטֵּיָא. אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵּיָא.
עֶשְׂרֵה דְּבָרֵיָא. תְּשַׁעַה יְרַחֵי לְדָה. שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה. שְׁבַעַה יָמֵי
שְׁבַתָא. שֵׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת.
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאַרְצָן:

Wer mag Eins wohl kennen ?
Eins weitz ich zu nennen ;
Ja einzig ist er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Eins wohl kennen ?
Eins weitz ich zu nennen ;
Ja einzig ist er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Zwei wohl kennen ?
Zwei weitz ich zu nennen ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.

Wer mag Zwei wohl kennen ?
Zwei weitz ich zu nennen ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.

Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.
Wer mag Drei wohl kennen ?
Drei weitz ich zu nennen :
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Vier wohl kennen ?
Vier weitz ich zu nennen :
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Fünf wohl kennen ?
Fünf weitz ich zu nennen :
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,

Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.
Wer mag Drei wohl kennen ?
Drei weitz ich zu nennen :
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Vier wohl kennen ?
Vier weitz ich zu nennen :
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Fünf wohl kennen ?
Fünf weitz ich zu nennen :
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,

Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Sechs wohl kennen ?
sechs weitz ich zu nennen :
In sechs Teile zerfällt
Was die Mischnah enthält,
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes Willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Sieben kennen ?
Sieben kann ich nennen :
Sechs Tag' sind zum Thun,
Der siebte zum Ruh'n ;
In sechs Teile zerfällt
Was die Mischnah enthält,
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes Willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Sechs wohl kennen ?
sechs weitz ich zu nennen :
In sechs Teile zerfällt
Was die Mischnah enthält,
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes Willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Sieben kennen ?
Sieben kann ich nennen :
Sechs Tag' sind zum Thun,
Der siebte zum Ruh'n ;
In sechs Teile zerfällt
Was die Mischnah enthält,
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes Willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Acht wohl kennen ?
Acht weitz ich zu nennen :
In den Bund treten rein
Wir am achten Tag ein ;
Sechs Tag' sind zum Thun,
Der siebte zum Ruh'n ;
In sechs Teile zerfällt
Was die Mischnah enthält,
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes Willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Acht wohl kennen ?
Acht weitz ich zu nennen :
In den Bund treten rein
Wir am achten Tag ein ;
Sechs Tag' sind zum Thun,
Der siebte zum Ruh'n ;
In sechs Teile zerfällt
Was die Mischnah enthält,
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes Willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Neun wohl kennen ?
Neun weitz ich zu nennen :
Neun Monde dem Leben
Vollendung erst geben ;
In den Bund treten rein
Wir am achten Tag ein ;
Sechs Tag' sind zum Thun,
Der siebte zum Ruh'n ;
In sechs Teile zerfällt
Was die Mischnah enthält,
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes Willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,

Wer mag Neun wohl kennen ?
Neun weitz ich zu nennen :
Neun Monde dem Leben
Vollendung erst geben ;
In den Bund treten rein
Wir am achten Tag ein ;
Sechs Tag' sind zum Thun,
Der siebte zum Ruh'n ;
In sechs Teile zerfällt
Was die Mischnah enthält,
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes Willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,

Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.
Wer mag Zehn wohl kennen ?
Zehn weitz ich zu nennen :
Zehn Worte berichten
Uns Israels Pflichten ;
Neun Monde dem Leben
Vollendung erst geben ;
In den Bund treten rein
Wir am achten Tag ein ;
Sechs Tag' sind zum Thun,
Der siebte zum Ruh'n ;
In sechs Teile zerfällt
Was die Mischnah enthält,
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes Willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Elf wohl kennen ?
Elf weitz ich zu nennen !
Elf Sternlein sich bückten,
Auf Joseph sie blickten ;
Zehn Worte berichten
Uns Israels Pflichten ;
Neun Monde dem Leben
Vollendung erst geben ;
In den Bund treten rein

Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.
Wer mag Zehn wohl kennen ?
Zehn weitz ich zu nennen :
Zehn Worte berichten
Uns Israels Pflichten ;
Neun Monde dem Leben
Vollendung erst geben ;
In den Bund treten rein
Wir am achten Tag ein ;
Sechs Tag' sind zum Thun,
Der siebte zum Ruh'n ;
In sechs Teile zerfällt
Was die Mischnah enthält,
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes Willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Elf wohl kennen ?
Elf weitz ich zu nennen !
Elf Sternlein sich bückten,
Auf Joseph sie blickten ;
Zehn Worte berichten
Uns Israels Pflichten ;
Neun Monde dem Leben
Vollendung erst geben ;
In den Bund treten rein

Wir am achten Tag ein ;
 Sechs Tag' sind zum Thun,
 Der siebte zum Ruh'n ;
 In sechs Teile zerfällt
 Was die Mischnah enthält,
 Fünf Bücher enthüllen
 Uns klar Gottes Willen,
 Vier Mütter wir schauen
 Als Vorbild der Frauen
 Drei Väter wir ehren,
 Getreu ihren lehren ;
 Zwei Tafeln zum bund,
 Gott that sie uns kund.
 Doch ist einzig er,
 Der Schöpfer und Herr,
 Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Zwölf wohl kennen ?
 Zwölf weitz ich zu nennen :
 Zwölf Stämme, – Ein Haus, –
 Macht Israel aus ;
 Elf Sternlein sich bückten,
 Auf Joseph sie blickten ;
 Zehn Worte berichten
 Uns Israels Pflichten ;
 Neun Monde dem Leben
 Vollendung erst geben ;
 In den Bund treten rein
 Wir am achten Tag ein ;
 Sechs Tag' sind zum Thun,
 Der siebte zum Ruh'n ;
 In sechs Teile zerfällt
 Was die Mischnah enthält,
 Fünf Bücher enthüllen
 Uns klar Gottes Willen,
 Vier Mütter wir schauen
 Als Vorbild der Frauen

Wir am achten Tag ein ;
 Sechs Tag' sind zum Thun,
 Der siebte zum Ruh'n ;
 In sechs Teile zerfällt
 Was die Mischnah enthält,
 Fünf Bücher enthüllen
 Uns klar Gottes Willen,
 Vier Mütter wir schauen
 Als Vorbild der Frauen
 Drei Väter wir ehren,
 Getreu ihren lehren ;
 Zwei Tafeln zum bund,
 Gott that sie uns kund.
 Doch ist einzig er,
 Der Schöpfer und Herr,
 Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Zwölf wohl kennen ?
 Zwölf weitz ich zu nennen :
 Zwölf Stämme, – Ein Haus, –
 Macht Israel aus ;
 Elf Sternlein sich bückten,
 Auf Joseph sie blickten ;
 Zehn Worte berichten
 Uns Israels Pflichten ;
 Neun Monde dem Leben
 Vollendung erst geben ;
 In den Bund treten rein
 Wir am achten Tag ein ;
 Sechs Tag' sind zum Thun,
 Der siebte zum Ruh'n ;
 In sechs Teile zerfällt
 Was die Mischnah enthält,
 Fünf Bücher enthüllen
 Uns klar Gottes Willen,
 Vier Mütter wir schauen
 Als Vorbild der Frauen

Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Dreizehn wohl kennen ?
dreizehn weitz kann ich nennen :
Der dreizehn Tugenden Kranz
Zeigt des Vollkommensten Glanz ;
Zwölf Stämme, – Ein Haus, –
Macht Israel aus ;
Elf Sternlein sich bückten,
Auf Joseph sie blickten ;
Zehn Worte berichten
Uns Israels Pflichten ;
Neun Monde dem Leben
Vollendung erst geben ;
In den Bund treten rein
Wir am achten Tag ein ;
Sechs Tag' sind zum Thun,
Der siebte zum Ruh'n ;
In sechs Teile zerfällt
Was die Mischnah enthält,
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes Willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

Wer mag Dreizehn wohl kennen ?
dreizehn weitz kann ich nennen :
Der dreizehn Tugenden Kranz
Zeigt des Vollkommensten Glanz ;
Zwölf Stämme, – Ein Haus, –
Macht Israel aus ;
Elf Sternlein sich bückten,
Auf Joseph sie blickten ;
Zehn Worte berichten
Uns Israels Pflichten ;
Neun Monde dem Leben
Vollendung erst geben ;
In den Bund treten rein
Wir am achten Tag ein ;
Sechs Tag' sind zum Thun,
Der siebte zum Ruh'n ;
In sechs Teile zerfällt
Was die Mischnah enthält,
Fünf Bücher enthüllen
Uns klar Gottes Willen,
Vier Mütter wir schauen
Als Vorbild der Frauen
Drei Väter wir ehren,
Getreu ihren lehren ;
Zwei Tafeln zum bund,
Gott that sie uns kund.
Doch ist einzig er,
Der Schöpfer und Herr,
Im Himmel gleich so, wie auf Erden.

חד גדיא. חד גדיא.
דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:

ואתא שונרא ואכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:
ואתא כלבא ונשד לשונרא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי.
חד גדיא. חד גדיא:

ואתא חוטרא ודכה לכלבא. דנשד לשונרא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא
בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:

ואתא נורא ושרף לחוטרא. דדכה לכלבא. דנשד לשונרא. דאכלה
לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:
ואתא מיא וכבה לנורא. דשרף לחוטרא. דדכה לכלבא. דנשד לשונרא.
דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:

ואתא תורא ושתה למיא. דכבה לנורא. דשרף לחוטרא. דדכה
לכלבא. דנשד לשונרא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי.
חד גדיא. חד גדיא:

ואתא חשוחט ושחט לתורא. דשתה למיא. דכבה לנורא. דשרף לחוטרא.
דדכה לכלבא. דנשד לשונרא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי.
חד גדיא. חד גדיא:

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט. דשחט לתורא. דשתה למיא. דכבה
לנורא. דשרף לחוטרא. דדכה לכלבא. דנשד לשונרא. דאכלה לגדיא.
דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות. דשחט לשוחט. דשחט
לתורא. דשתה למיא. דכבה לנורא. דשרף לחוטרא. דדכה לכלבא. דנשד
לשונרא. דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:

Ein Lämmchen, ein Lämmchen !
Es kaufte sich mein Vater,
Zwei Suße galt der Kauf,
Ein Lammchen, ein Lämmchen.
Da kam voll Tück' und Hader
Die Katz und fraß es auf,
Das Lämmchen, das Lämmchen.

Ein Hund, den es verdroßen,
Daß stoß unschuldig Blut.
Vom Lämmchen, vom Lämmchen.
Kam pfeilschnell hergeschossen,
Zerriß die Katz in Much.
Ums Lämmchen ums Lämmchen.

Ein Stock stand nah beim Hunde,
Der lang ihm schon gedroht.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Er schlug zur selben Stunde
Den Hund, er schlug ihn todt.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.

Am glüh'nden Feuerheerde
Der Stock den Rächer fand.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Die Flamme ihn verzehrte,
Und schnell war er verbrannt.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.

Da sprudelt eine Quelle,
Das Waßer strömt' heraus.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Es floß zur Brandes Stelle
Und löscht' das Feuer aus.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.

Ein durst'ger Ochse eilte
Zur Waßerquelle schnell.

Ein Lämmchen, ein Lämmchen !
Es kaufte sich mein Vater,
Zwei Suße galt der Kauf,
Ein Lammchen, ein Lämmchen.
Da kam voll Tück' und Hader
Die Katz und fraß es auf,
Das Lämmchen, das Lämmchen.

Ein Hund, den es verdroßen,
Daß stoß unschuldig Blut.
Vom Lämmchen, vom Lämmchen.
Kam pfeilschnell hergeschossen,
Zerriß die Katz in Much.
Ums Lämmchen ums Lämmchen.

Ein Stock stand nah beim Hunde,
Der lang ihm schon gedroht.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Er schlug zur selben Stunde
Den Hund, er schlug ihn todt.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.

Am glüh'nden Feuerheerde
Der Stock den Rächer fand.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Die Flamme ihn verzehrte,
Und schnell war er verbrannt.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.

Da sprudelt eine Quelle,
Das Waßer strömt' heraus.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Es floß zur Brandes Stelle
Und löscht' das Feuer aus.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.

Ein durst'ger Ochse eilte
Zur Waßerquelle schnell.

Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Er trank daraus und weilte,
Bis trocken war der Quell.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.

Da ward der Ochs ergriffen
Vom Schlächter mit Gewalt.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Das Meßer ward geschliffen,
Geschlachtet war er bald.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.

Dem Schlächter nahte leise
Der Todes-Engel sich.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Er that nach seiner Weise –
Der Schlächter drauf verblich.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Gott richtet Welt und Wesen,
Die Guten wie die Bösen.

Dem Würger gab er Tod zum Lohn,
Weil er gewürgt des Menschen Sohn,
Der hingeführt zur Schlachterbank
Den Ochs, der das Wasser trank,
Das ausgelöscht den Feuerbrand,
In dem der Stock den Rächer fand,
Der Stock, der ohne Recht und Fug,
Den Hund todt auf der Stelle schlug,
Der in der Wuth die Katz zerriß,
Die das unschuld'ge Lämmchen biß,
Das Lämmchen meinem Vater war,
Er kauft' es für zwei Suße baar.
Ein Lämmchen, ein Lämmchen.

Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Er trank daraus und weilte,
Bis trocken war der Quell.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.

Da ward der Ochs ergriffen
Vom Schlächter mit Gewalt.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Das Meßer ward geschliffen,
Geschlachtet war er bald.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.

Dem Schlächter nahte leise
Der Todes-Engel sich.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Er that nach seiner Weise –
Der Schlächter drauf verblich.
Ums Lämmchen, ums Lämmchen.
Gott richtet Welt und Wesen,
Die Guten wie die Bösen.

Dem Würger gab er Tod zum Lohn,
Weil er gewürgt des Menschen Sohn,
Der hingeführt zur Schlachterbank
Den Ochs, der das Wasser trank,
Das ausgelöscht den Feuerbrand,
In dem der Stock den Rächer fand,
Der Stock, der ohne Recht und Fug,
Den Hund todt auf der Stelle schlug,
Der in der Wuth die Katz zerriß,
Die das unschuld'ge Lämmchen biß,
Das Lämmchen meinem Vater war,
Er kauft' es für zwei Suße baar.
Ein Lämmchen, ein Lämmchen.

It is commendable to continue studying יציאת מצרים until one is overtaken by sleep.
According to Minhag Fürth, it is permissible to drink water, tea, or coffee after the seder.